

In januari 2015 vatten achttien studenten de basisopleiding ervaringswerk aan. Dat was het resultaat van enkele jaren enthousiaste voorbereiding door de gelijknamige werkgroep van het Vlaams Herstelplatform.

Voor de realisatie ervan werden de Vives en Hogeschool Gent partners, en de lessen hebben plaats in Kortrijk en Gent, een lesdag per week, gedurende dertig weken.

Oliver Guiot, een van de deelnemers aan de opleiding, maakt na zes maanden een persoonlijk bilan op.

De basisopleiding tot ervaringswerker

Het hoeft geen betoog dat een structurele inschakeling van ervaringswerkers in de geestelijke gezondheidszorg een positief en noodzakelijk gegeven is. De opstart van opleidingen ertoe zijn dat op zijn minst evenzeer.

Ik kies bewust voor het woord *ervaringswerker* in plaats van het meer ingeburgerde *ervaringsdeskundige*. Eerstgenoemde vertrekt van een zeker engagement en beroept zich op actie, daar waar deskundigheid wijst op kennis en de eventuele overdracht ervan. Alhoewel beide begrippen nauw bij elkaar aansluiten en soms door elkaar gebruikt worden, is de notie van *werk* een niet onbelangrijke nuance, zeker gegeven de context van de actieve inschakeling van mensen met een psychische kwetsbaarheid in de zorgsector.

Het is echter niet omdat men enige (of veel) ervaring heeft als psychisch kwetsbare dat het actief betrekken van deze kwetsbaarheid in de geestelijke gezondheidszorg een evidentie is, laat staan gewenst. Een goede ervaringswerker behoort een zekere kennis te hebben over de sector, dient een beeld te verkrijgen van waaruit hij zijn kwetsbaarheid het best kan inzetten en welke rol hij eventueel zou kunnen / willen vervullen. Tevens dient een ervaringswerker enkele skills en competenties te vergaren die hem in staat stellen om een positieve bijdrage te leveren in de zorg voor anderen en dit zonder de continue zorg voor zichzelf uit het oog te verliezen. Het feit dat er opleidingen in het leven worden geroepen om hier een antwoord op te bieden, valt toe te juichen en mijn eigen ervaring hieromtrent is alvast positief.

Zelf ben ik psychisch kwetsbaar en heb ik enkele korte en langdurige opnames achter de rug in diverse centra. Ondanks mijn hoge graad van opleiding besloot ik om de basisopleiding ervaringswerk die startte in januari 2015 aan te vatten. Dit werd ingegeven door het feit dat ik mijn ervaringen met anderen wens te delen en op een actieve wijze wens bij te dragen aan de beeldvorming die er bestaat rond mensen met een psychische kwetsbaarheid. Tevens zag ik voor mezelf een eventuele rol weggelegd in de beleidsvorming omdat ik overtuigd ben dat het betrekken van cliënten bij de beleidsvorming noodzakelijk is. Maar als voornaamste reden zag en

zie ik de opleiding van één dag per week als een deel van mijn eigen herstel.

We zijn nu zes maanden ver in de opleiding en de eerste tussentijdse eindwerken zijn binnen in de vorm van een portfolio. Intussen werden modules als communicatie, herstelgerichte visie, recht, ethiek, psychopathologie, sociale kaart, actief belicht en heeft er zich een hechte groep van medestudenten gesmeed die een toonbeeld is van wederzijds respect, luisterbereidheid en engagement. Zelden maakte ik deel uit van een zo diverse groep als het neerkomt op opleidingsniveau, sociale klasse en achtergrond in het algemeen. Het gemeenschappelijke punt van de psychische kwetsbaarheid in al zijn deelfacetten en de motivatie om iets met die kwetsbaarheid te doen in de vorm van ervaringswerk, blijkt een ontzettend sterk en onontbeerlijk bindmiddel voor het succes van de opleiding.

Het is duidelijk dat het een basisopleiding is en dat men met één dag per week niet de tijd heeft om op elk deelaspect van ervaringswerk dieper in te gaan. Toch vindt de opleiding wat mij betreft de juiste balans tussen het actief betrekken van de student in de vorm van rollenspel en oefeningen enerzijds en het lesgeven anderzijds. De opleiding werkt voor mij als persoon eveneens oriënterend in die zin dat ik me in toegenomen mate bewust ben geworden van mijn valkuilen, sterktes en zwaktes bij eventueel ervaringswerk en dus ook met welke domeinen ik meer of minder affiniteiten heb. Ook het feit dat de opleiding niet voltijds is, maar slechts één dag per week, is positief. Het heeft me toegestaan om naast de opleiding, de nodige tijd te maken voor mijn eigen zorg- en herstelproces.

Voor mijn eigen herstel heeft de opleiding alvast zijn doel niet gemist en kan ik enkel en alleen maar mijn dankbaarheid betuigen aan hen die, vaak op vrijwillige basis en vanuit hun geloof in een herstelgerichte visie, deze opleiding mee hebben opgezet. Ik zou deze opleiding dan ook willen aanraden aan ieder met een psychische kwetsbaarheid die eraan denkt om op één of andere manier een rol te willen spelen in de preventie, beeldvorming, beleid en zorg binnen de geestelijke gezondheidszorg.

Oliver Guiot

student aan de basisopleiding ervaringswerker Kortrijk-Gent